

vexilologie

ISSN 1211-2615

119

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU V PRAZE 3

vexilologie

119

ISSN 1211-2615

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU V PRAZE 3

Pavel Fojtík

PRAPORY MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY (2. část)

Ve *Vexilologii* č. 93 (s. 1803 - 1814) jsme přinesli informace o praporech 15 městských částí, zavedených v letech 1990 - 1994 v souladu se zákonem o hlavním městě Praze č. 367/1990 Sb., jakož i o praporech dalších 5 městských částí, jejichž prapory byly zavedeny nepřímo (tedy bez účasti dotčených městských částí) vyhláškou Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 1/1991 Sb. hl. m. Prahy, kterou byl upraven znak hlavního města. Protože od roku 1994 již uplynulo hodně času a došlo k přijetí dalších nových praporů a znaků, přinášíme některé další aktuální informace.

V období od října 1994 do listopadu 2000 se rozhodlo dalších 20 městských částí zavést své vlastní symboly. Všechny dále uvedené prapory již prošly celým úředním jednáním a byly oficiálně uděleny předsedou Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. V roce 1995 získaly znaky a prapory Letňany a Praha 5, v roce 1996 Praha 6, Praha 14 a Praha 15, o rok později Praha 10, Satalice a Zličín a v roce 1998 Běchovice, Vinoř, Dolní Počernice, Praha 1 a Kbely. V roce 1999 se seznam městských částí disponujících oficiálně svými symboly rozrostl o Křeslice, Prahu 12 a Nebušice. Zatím posledními územními jednotkami, které získaly prapor a znak, jsou Šeberov, Radotín, Klánovice a Kunratice (v roce 2000). V listopadu 1994 byla jedna městská část disponující svými symboly (Horní Měcholupy) zrušena v důsledku administrativních změn a její území se stalo součástí nově vytvořené městské části, čímž původní symboly zanikly. Jde zatím o jediný případ, kdy se mladé symboly staly záhy historickými. Nová městská část (Praha 15) je však mezi těmi územními celky, které aktivně možnosti zavést symboly své samosprávy podle zákona o hlavním městě Praze využily, takže na příslušném území Horních Měcholup symboly nezanikly bez náhrady. V této souvislosti připomínáme, že také všechny ostatní územní a správní změny městských částí avizované ve *Vexilologii* č. 93, tj. přejmenování některých městských částí a změny jejich území, vstoupily při komunálních volbách v roce 1994 v platnost.

V současné době, k 31. prosinci 2000, tedy z 57 městských částí hlavního města Prahy jich 35 disponuje svými symboly (z toho 34 praporem i znakem, a jedna, Suchbátův Újezd, jen znakem) nově přijatými v souladu se zákonem o hlavním městě Praze. Dále pak stále existují znaky

dalších 3 městských částí (viz *Vexilologie* č. 93), které můžeme považovat za historické (Horní Počernice - ty si ovšem dosud nedaly potvrdit uzurpovanou novelu svého znaku, Uhřetěves, Zbraslav). Prapory těchto městských částí byly zatím určeny jen novelou pražského znaku. Jedna městská část zatím stále užívá rovnoprávně vedle sebe symboly obou historických měst, které zcela či v menší míře na jejím území existovaly (Praha 3).

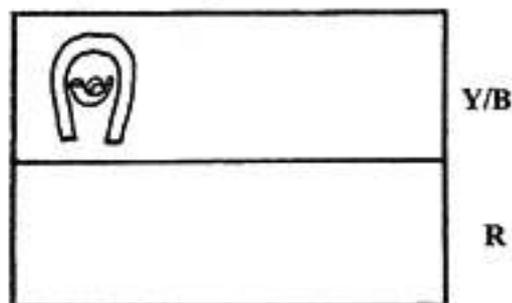
Pro úplnost dodejme, že teprve v roce 1998 byly poprvé některé symboly městských částí projednány v podvýboru pro heraldiku (Dolní Počernice a Praha 1) a ne pouze vzaty (dodatečně) na vědomí. Je tedy konečně jisté, že se v budoucnu už podaří i v případě městských částí Prahy důsledně dodržovat "vexilologické desatero" (viz např. Sborník příspěvků z 1. ČNVK, s. 26), takže nově přijímané prapory nebudou totožné s vlajkami jiných měst či dokonce států (Dubeč = Rakousko, Vinohrady = Gabun). Protože v některých případech byly návrhy praporů už projednávány i s vexilology, objevily se konečně i správné oficiální popisy. Některé se sice upřesňovaly až na zasedání podvýboru pro heraldiku, takže se rozcházejí s popisy přijatými pražským zastupitelstvem, v poslední době jsou však pražskou heraldickou komisí konzultovány většinou předem, takže v budoucnu budou rozdíly už zřejmě (konečně) ojedinelé. Pro zajímavost uvádíme u těch městských částí, jejichž prapor projednával podvýbor pro heraldiku, i původní popisy, schválené na městské úrovni.

V záhlaví informací o příslušné městské části je za počtem obyvatel kurzívou uveden výčet katastrálních území, které tvoří její území, a to i v případě, že se jedná o katastrální území jedině. Je-li součástí městské části jen část katastrálního území, je v závorce uveden v procentech údaj o jakou část jeho plochy se jedná. Počet obyvatel je uveden k roku 1997. Název městské části je v nadpisech uváděn ve zkrácené podobě, tj. např. Letňany, ačkoliv

oficiální pojmenování je Praha-Letňany. Pokud je v textu uváděno datum udělení znaku předsedou Poslanecké sněmovny, míní se tím datum vydání rozhodnutí, nikoliv slavnostní předání dekretu starostovi příslušné městské části.

BĚCHOVICE (1499 obyvatel) - *Běchovice*

Znak i prapor (obr. 1) schválilo zastupitelstvo městské části na svém 27. zasedání usnesením č. 168/97 a postoupilo je k dalšímu schválení městským orgánům. Symboly odsouhlasilo Zastupitelstvo hlavního města Prahy 27.2.1998. Podle jeho usnesení zní oficiální popis praporu takto: „List praporu se skládá ze dvou vodorovných pruhů o shodné šířce 1:1/ v barvě modré a červené. V modrém pruhu u žerdi je umístěn symbol zlaté podkovy a trubky, který je použit ve znaku.“ Definitivního potvrzení běchovické symboly došly rozhodnutím předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (dále jen PSPČR) č. 50 z 19.5. 1998. Popis praporu nedoznal změn, protože nebyl projednáván podvýborem pro heraldiku. Správný popis by byl následující:

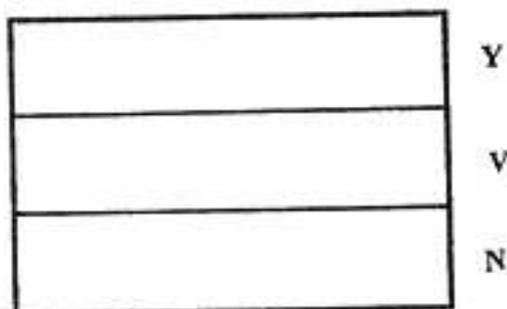

Obr. 1

„List běchovického praporu tvoří dva vodorovné pruhy, modrý se žlutou podkovou obkružující žlutou poštovskou trubku u žerdi a červený.“ Podkova a poštovská trubka připomínají i ve znaku zdejší známou historickou poštovní přepřahací stanici, jejíž budova se dochovala až do dnešní doby. Barvy pruhů byly odvozeny od dvou polí pravé poloviny běchovického znaku, kde červená barva symbolizuje vlastnictví půdy obcí a modrá představuje vodní plochy a vodoteče městské části, Běchovický potok, Blatovský potok, Rokytka a Říčanský potok. (Metro 23.2.1998, VP 18.2.1998, ZHMP 36/10, Praha 1/1999, Vexilinfo 47)

DOLNÍ POČERNICE (1760 obyvatel) - *Dolní Počernice*

Prioritu při schvalování symbolů městské části měla zřejmě především podoba znaku, která vzešla z ankety vyhlášené místními správními orgány. Na zasedání zvláštní komise místního zastupitelstva 19.1.1998 vznikla definitivní podoba znaku, který v (heraldicky) pravé polovině nese modifikované vyobrazení poloviny pražského znaku. Z levé, dělené poloviny znaku, která nahore nese zelenou lipovou ratolest o třech listech ve zlatém poli a dole zlatého kapra v černém poli, byly odvozeny barvy praporu městské části jednoduše uspořádané do vodorovných pruhů. Symboly schválilo zastupitelstvo městské části 16.3.1998 svým usnesením č. 40.9. Zastupitelstvo hlavního města Prahy schválilo znak a prapor (obr. 2) usnesením č. 38/08 dne 21.4.1998. Popis praporu podle tohoto usnesení zní: „Pole praporu je rovnoměrně rozděleno do tří pruhů: spodní černý, střední zelený, horní žlutý.“ Dolnopočernické symboly projednal 5. 5.1998 i podvýbor pro heraldiku a upravil popis do standardní podoby: „List tvoří tři vodorovné pruhy, žlutý, zelený a černý. Poměr šířky k délce je 2:3.“ Symboly byly uděleny oficiálně rozhodnutím

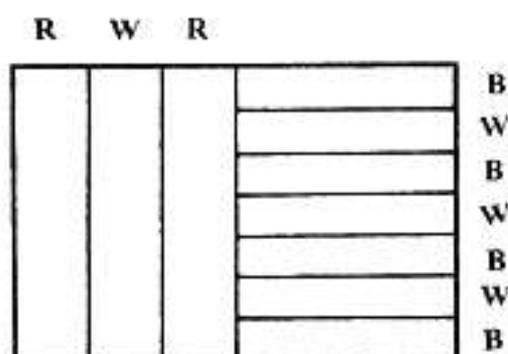

Obr. 2

předsedy PSPČR č. 50 dne 19.5.1998. Na podobě znaku se podíleli ing. Josef Nožička, Michal Fiala a Miloslav Kolář, výslovně autorství praporu se neuvádí.
(VP 24.4.1998, ZHMP 38/08, Praha č. 4/1999, s. 30)

KBELY (4476 obyvatel) - *Kbely*

Symbyly Kbel schválilo Zastupitelstvo hlavního města Prahy 29.10.1998 usnesením č. 43/17. Podle něho zní popis praporu: „List praporu je svisle rozdělený na dvě stejné poloviny. Polovina u žerdi je svisle rozdělena na tři stejné pruhy, červený, bílý a červený. Polovina od žerdi je vodorovně rozdělena na sedm stejných pruhů střídavě modrých a bílých.“

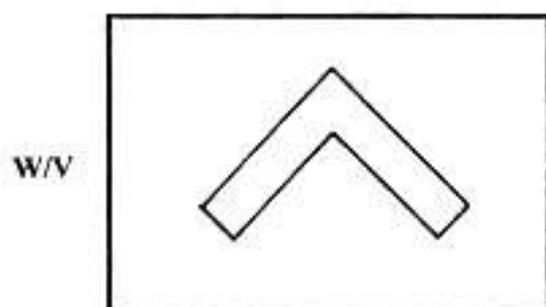
Obr. 3

Podvýbor pro heraldiku, který kbelské symbyly projednal 25.11.1998, popis upravil do definitivního znění: „List tvoří tři svislé pruhy, červený, bílý a červený, každý široký jednu šestinu délky listu, a sedm vodorovných pruhů střídavě modrých a bílých. Poměr šířky k délce je 2 : 3.“ Prapor (obr. 3) je zjednodušeným přepisem znaku, který tvoří polcený štít, v jehož pravém červeném poli je stříbrná vodárenská věž

s lucernou majáku, známá architektonická dominanta městské části stojící u zdejšího letiště. Levé pole znaku je modré se třemi stříbrnými břevny. Základní členění znaku (a tedy i praporu) vychází ze znaku Černínů z Chudenic, kteří byli posledními majiteli obce. Symbyly Kbel byly oficiálně uděleny rozhodnutím předsedy PSPČR č. 10 z 15.12.1998.
(ZHMP 43/17, MFD 23.10.1997)

KLÁNOVICE (2409 obyvatel) - *Klánovice*

Klánovice jsou nejmladší z bývalých obcí, které byly ku Praze připojeny během 20. století. Jejich historie začíná teprve v roce 1874 a o dva roky později se v nich začaly stavět první domy. Svě symbyly si vybraly v roce 2000 a schválilo je Zastupitelstvo hlavního města Prahy dne 26.10.2000 usnesením č. 23/20. V jeho příloze je prapor (obr. 4) popsán takto: „Na zeleném listu praporu délky a šířky 2:3 uprostřed jedna bílá krokev dominantní, nesahá však až k okraji.“

Obr. 4

Prapor je zjednodušeným vyjádřením znaku, ve kterém jsou tři stříbrné krokeve (1, 2). Podvýbor pro heraldiku a vexilologii při svém zasedání 22.11.2000 popis praporu upravil do výsledné podoby, která zní: „Zelený list, uprostřed s bílou volnou pravouhloú krovkí s rameny širokými jednu osminu šířky listu. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Symbyly Klánovicím udělil předseda

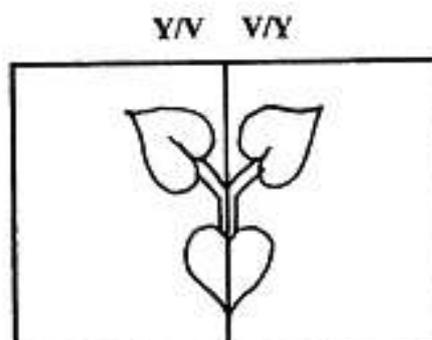
PSPČR rozhodnutím č. 79 ze dne 22.1.2001. Krokev představuje symbol domu, stromu a fragment urbanismu. Zelené pole vyjadřuje lesy a zeleň, ve které se městská část Praha-Klánovice nalézá.

(ZHMP 23/20, VP 11.5.2000 a 18.10.2000)

KŘESLICE (233 obyvatel) - *Křeslice*

Druhá nejmenší pražská městská část z hlediska počtu obyvatel přijala znak a prapor (obr. 5) 11.5.1998. Symboly schválilo pražské Zastupitelstvo 25.2.1999 usnesením č. 04/02 a podvýbor pro heraldiku stanovil tento popis praporu: „List tvoří dva svislé pruhy, zelený a žlutý. Uprostřed lipový trojlíst opačných barev. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Prapor má stejnou podobu jako znak, a proto je i jejich symbolika totožná. Barvy i tři srdčité listy charakterizují příhodné prostředí pro život a bydlení na okraji pražské aglomerace - zeleň a otevřenost slunci. Trojlíst vychází ze znakového znamení pánů z Říčan, prvních historicky doložených majitelů obce. Dělení znaku i praporu připomíná, že Křeslice se po staletí dělily na Horní a Dolní Křeslice, patřící do dvou rozdílných panství. Autorem obou symbolů je PhDr. Jiří Bartoň. Symboly Křeslicím udělil předseda PSPČR rozhodnutím č. 21 z 21.6.1999.

(Klíč 9/99, ZHMP 04/02, MFD 2.3.1999)

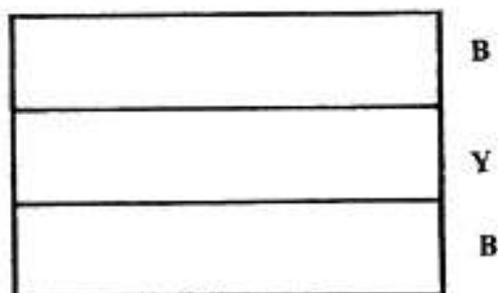

Obr. 5

KUNRATICE (3460 obyvatel) - Kunratice

Dne 26.10.2000 schválilo Zastupitelstvo hlavního města Prahy usnesením č. 23/19 symboly Kunratic. Jednoduchý (a kupodivu dosud volný) prapor (obr. 6) je v něm popsán takto: „List praporu rozdělen do tří stejně širokých vodorovných pruhů, prostřední pruh je žlutý, horní a dolní pruh modré barvy.“ Podvýbor pro heraldiku a vexilologii popis upravil do obvyklé podoby: „List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, žlutý a modrý. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ V zásadě jde o dvě základní barvy znaku, ve kterém je (zjednodušeně řečeno) polovina zlatého lva, držící v tlapách stříbrnou věž s cimbuřím a červenou střechou. Barva věže není na praporu zohledněna. Žlutá a modrá jsou barvami slunce, ovzduší a vodních ploch, tedy příznivého stavu přírody, který patří i dnes mezi výrazné hodnoty Kunratic. Symboly Kunraticím udělil předseda PSPČR rozhodnutím č. 79 ze dne 22.1.2001. Kunratice jsou zatím poslední pražskou městskou částí (stav k 31.12.2000), které byly uděleny vlastní symboly.

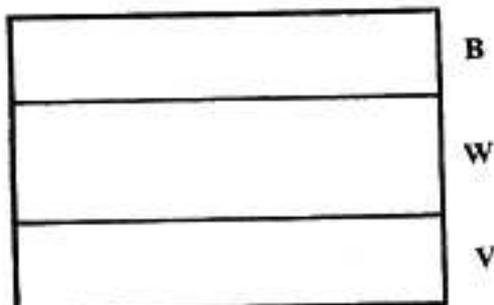
(ZHMP 23/19, VP 5.10.2000)

Obr. 6

LETŇANY (14 1793 obyvatel) - Letňany

Znak a prapor schválilo jednomyslně Zastupitelstvo městské části Praha-Letňany 12.7.1995 ve své 3. schůzi. Zastupitelstvo hlavního města Prahy je přijalo usnesením č. 10/10 dne 12.10.1995. Prapor (obr. 7) je popsán vexilologicky zcela nesprávně následujícím způsobem: „List

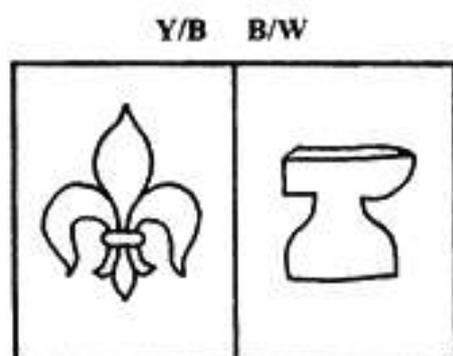

Obr. 7

praporu se skládá ze tří vodorovných pruhů v poměrech 1,5:2:1,5 v barvě zelené, bílé a modré." Tento popis nebyl upraven, protože symboly neprojednával podvýbor pro heraldiku. Udělil je přímo předseda PSPČR 24.1.1996 rozhodnutím č. 86. Správný popis praporu má znít: „List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, bílý a zelený, v poměru 3:4:3.“ Jak ze správného popisu vyplývá, autor původního popisu (bohužel úředně uděleného, který by měl mít přednost před vyobrazením!) popisoval pořadí barev od zdola nahoru! Barvy praporu byly odvozeny z právě dělené poloviny letňanského znaku (stříbrná kvádrovaná kaple v zeleném poli a stříbrné křídlo s červenou iniciálou L v modrém poli). Symbolika praporu není stanovena. V případě znaku symbolizuje kaple historii Letňan a křídlo tradice zdejší letecké výroby. Autorem symbolů je výtvarník a heraldik Petr Tybitancl. V praxi se též používá nesprávně varianta praporu se znakem městské části v žerďové polovině bílého pruhu.

(Inf. Místní úřad, ZHMP 10/10 z r.1995)

NEBUŠICE (1860 obyvatel) - *Nebušice*

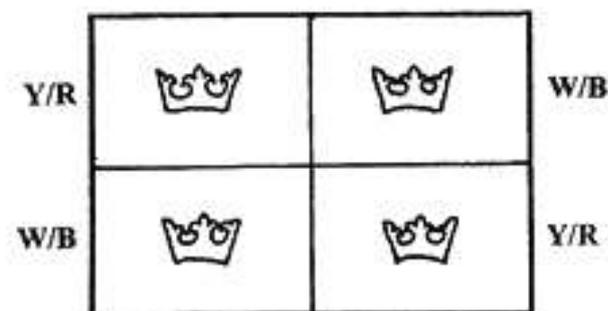
Obr. 8

(ZHMP 11/23)

Symboly Nebušic přijalo Zastupitelstvo hlavního města Prahy 31.9.1999 usnesením č. 11/23 a projednal je podvýbor pro heraldiku na svém zasedání 27.10.1999, kde stanovil tento oficiální popis: „List tvoří dva svislé pruhy, žerďový modrý se žlutou lilií a vlající bílý s modrou kovadlinou. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Bližší informace o symbolice barev a figur nejsou zatím k dispozici. Předseda PSPČR udělil znak i prapor (obr. 8) městské části svým rozhodnutím č. 41 z 26.11.1999.

PRAHA 1 (41 408 obyvatel) - *Staré Město, Nové Město (52 %), Malá Strana (96 %), Hradčany (70 %), Josefov a nevýznamné části Holešovic a Vinohrad*

Městská část Praha 1 dlouho užívala vedle sebe rovnocenně znaky čtyř historických pražských měst, Starého Města, Nového Města, Malé Strany a Hradčan. Josefov (někdejší Židovské Město) žádný znak neměl, pouze ve znaku Prahy je zastoupen symbolickým

Obr. 9

praporem. Pro řadu příležitostí však společné používání čtyř znaků však nebylo praktické. Dát přednost některému z nejstarších historických znaků na území dnešní Prahy se nepovažovalo za vhodné, i když se zpočátku zvažovalo přijetí staroměstského znaku. Orgány Prahy 1 proto rozhodly, že pro městskou část bude zaveden znak zcela nový, který bude pokud možno kombinací dosavadních znaků. Znak schválilo obvodní zastupitelstvo 5.3.1998 usnesením č. U98-

0325. Dodatečně bylo rozhodnuto také o vytvoření nového praporu (obr. 9). Jeho výsledné řešení nevychází překvapivě z žádného z historických praporů a vznikl tedy, stejně jako v případě znaku, symbol zcela nový, rovnocenně symbolizující čtyři historická města. Autory praporu jsou výtvarník Petr Brátka a náš přední vexilolog PhDr. Zbyšek Svoboda, který přispěl

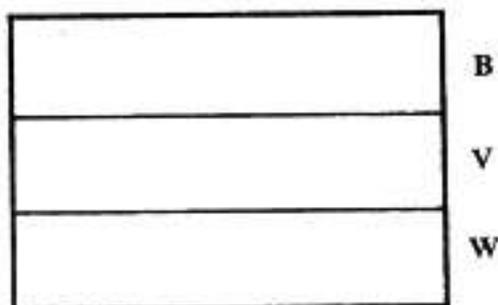
k tomu, že popis byl od počátku vexilologicky správný: „Čtvrcený list, horní žerďové a dolní vlající pole červené se žlutou královskou korunou, dolní žerďové a horní vlající pole modré s bílou královskou korunou. Šířka korun je rovna jedné šestině délky listu. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.“ Barvy praporu jsou odvozeny z barev štítů historických znaků. Nové Město a Staré Město měly červené štíty, Malá Strana a Vyšehrad modré. Prapor byl schválen obvodním zastupitelstvem 2.4.1998 usnesením č. U98-0341. Zastupitelstvo hlavního města Prahy znak a prapor Prahy 1 schválilo 30.4.1998 usnesením č. 38/07. Nové symboly městské části do jisté míry vstoupily do historie parlamentního podvýboru pro heraldiku, protože byly první ze všech dosud udělených symbolů pražských městských částí, které podvýbor skutečně projednal (5.5.1998). Předseda PSPČR je udělil rozhodnutím č. 50 z 19.5.1998.

(Inf. dr. Z. Svoboda, Právo 28.1.1998, VP 6.2.1998, MFD a Metro 28.1.1998, MFD 12.4.1997, Listy Prahy 1 č. 3/1998, ZHMP 38/07 z r.1998, Kniha o Praze 1)

PRAHA 4 (142 986 obyvatel) - Podolí, Nusle (92 %), Braník, Hodkovičky, Lhotka, Krč, Michle (80 %), Záběhlice (37 %), Vinohrady (1 %)

Praha 4 je největší městskou částí z hlediska počtu obyvatel a na jejím území leží mnoho významných pražských sídlišť. Ačkoliv zde je i bývalé historické město Nusle, které používalo vlastní znak, rozhodly se místní orgány zavést znak zcela nový, avšak současně se přihlásily k symbolickému nuselskému praporu v té podobě, v jaké je vyobrazen od roku 1926 ve znaku hlavního města Prahy. Znak i prapor schválilo Zastupitelstvo hlavního města Prahy 29.10.1998 usnesením č. 43/18. V příloze usnesení byl prapor

(obr. 10) popsán nevexilologicky („Prapor je rozdělen na tři vodorovné pruhy stejné šířky s pořadím barev shora dolů modrá, zelená a stříbrná“). Na zasedání podvýboru pro heraldiku 25.11.1998 byl popis upraven do definitivní podoby tj. „List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, zelený a bílý. Poměr šířky k délce je 2:3.“ Vzhledem k tomu, že nový znak Prahy 4

Obr. 10

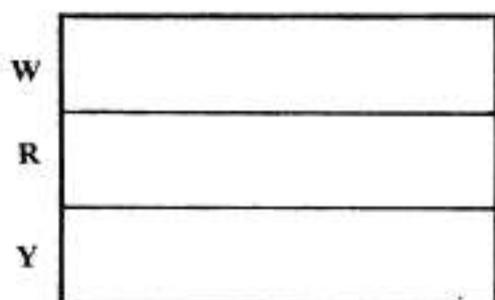
obsahoval také celý malý znak hlavního města, bylo další projednávání symbolů Prahy 4 odloženo, protože nebylo jasné, zda mají městské části právo používat znak hlavního města jako součást svého symbolu. (Do té doby se ve znacích městských částí používala obvykle jen polovina pražského znaku.) Teprve když 7.4.1999 dospěl podvýbor pro heraldiku za přítomnosti starostky Prahy 4 k závěru, že usnesení pražského zastupitelstva je možné považovat za souhlas s užíváním pražského znaku, byly oba symboly, znak i prapor, postoupeny předsedovi PSPČR k definitivnímu udělení. Stalo se tak rozhodnutím č. 15 z 27.4.1999. Symbolika praporu není stanovena. Jeho barvy byly při tvorbě velkého znaku hlavního města v roce 1926 odvozeny z pravé stříbrné poloviny znaku uděleného městu Nusle císařským rozhodnutím z 6.6.1902, v níž je na zeleném vrchu vinný keř se zelenými listy a modrými hrozny. Zdá se, že právě z barev původního nuselského praporu byl odvozen nový znak, který tvoří čtvrcený štít, jehož první pole je modré, druhé a třetí jsou stříbrná a čtvrté je zelené. Uprostřed je štít malého znaku hlavního města Prahy.

(ZHMP 43/18, Hrdlička, s. 99)

PRAHA 5 (78 356 obyvatel) - Smíchov, Košíře, Motol, Jinonice (88 %), Radlice, Hlubočepy

Na území městské části Praha 5, kterou tvoří část stejnojmenného obvodu, se v minulosti nacházela samostatná města Smíchov a Košíře, která používala vlastní znaky a

ve velkém znaku hlavního města Prahy byla od roku 1926 zastoupena symbolickými prapory složenými ze tří vodorovných pruhů. Smíchovský prapor byl bílo-červeno-žlutý a košířský bílo-modro-žlutý. Zastupitelstvo městské části nakonec (v tomto případě nepříliš šťastně) rozhodlo,

Obr. 11

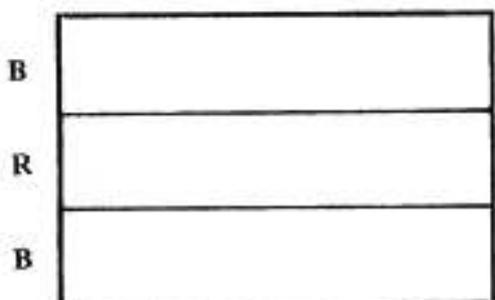
že znakem Prahy 5 bude v zásadě historický znak Smíchova doplněný o hradební korunu převzatou z historického znaku Košíř. Nešlo tedy o aplikaci některé z figur vlastního košířského znaku. Za prapor Prahy 5 (obr. 11) byl bez úprav převzat symbolický prapor Smíchova, tedy se třemi vodorovnými pruhy, bílým, červeným a žlutým. Košíře tak na praporu nebyly vůbec zohledněny. Městské zastupitelstvo na svém zasedání 27.4.1995 však neschválilo podobu znaku a

navrhlo vypuštění hradební koruny. Teprve po dodatečném protestu starosty městské části Praha 5, že „rozhodnutí zastupitelstva bylo necitlivé k obyvatelstvu Košíř, jelikož ze znaku vypustilo tu část, jež byla převzata z jejich historického znaku...“, byly prapor a znak i zastupitelstvem 27.6.1995 nakonec schváleny. Definitivně udělil Praze 5 oba symboly předseda PSPČR svým rozhodnutím č. 86 z 24.1.1996. Úřední popis praporu Prahy 5 je stanoven podle usnesení pražského zastupitelstva takto: „List praporu je podélně rozdělen na tři stejné široké pruhy, horní bílý, prostřední červený a spodní žlutý.“ Odpovídá historickým barvám města Smíchova odvozeným z dominujících prvků znaku (červený štít, stříbrná hradební zeď a věže, zlatá vrata a střechy). Na tomto místě je vhodné uvést, že ve znaku použitý symbol Košíř, hradební korunu, by podvýbor pro heraldiku neschválil, protože přijal úzus, že nové znaky obcí nebudou používat žádné honosné kusy, tj. štítonoše, koruny, přílby apod. Symbolika praporu se neuvádí.

(ZHMP 6/5 z r.1995, ZHMP 8/28 z r.1995, Večerník Praha z 12.4. a 20.6.1995, Hrdlička s. 53, Kniha o Praze 5)

PRAHA 6 (104 532 obyvatel) - *Bubeneč (48 %), Břevnov, Dejvice, Hradčany (30 %), Liboc, Ruzyně, Střešovice, Veleslavín, Vokovice*

Největší městskou část hlavního města Prahy podle rozlohy (42,5 km²) dnes tvoří několik katastrálních území, z nichž Bubeneč a Břevnov byly před svým připojením ku Praze samostatnými městy a používaly vlastní znaky. Podle nich byly odvozeny i symbolické prapory v klenotu velkého znaku hlavního města Prahy. Bubenečský prapor tvořily dva vodorovné pruhy, bílý a červený, břevnovský prapor čtyři vodorovné pruhy, střídavě bílý a modrý.

Obr. 12

Někdejší obec Liboc v minulosti používala razítko, které (na rozdíl od všeobecně vžitého používání českého lva obcemi - nikoli městy či městysy - v celém bývalém Království českém) neslo uprostřed šesticípu hvězdu symbolicky znázorňující stejnojmenný renesanční letohrádek, u kterého se uskutečnily některé významné události českých dějin (například známá bitva na Bílé hoře v r.1620). Městská část Praha 6 rozhodla, že neupřednostní žádný z historických symbolů, a vyhlásila v září 1994 výběrové řízení

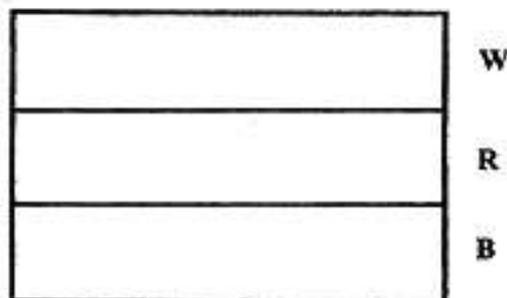
na znak s tím, že je možné najít novotvar a historické zdůvodnění jeho užití. Vítězný návrh však nakonec kombinoval figury historických znaků Bubeneče i Břevnova a doplněním šesticípe

hvězdy zohlednil i libocký letohrádek. Autorem znaku je mgr. J. Rathouský. Známy heraldik M. Buben v publikaci *Kniha o Praze 6* o symboliku letohrádku opomíjí a uvádí, že šestihrotá stříbrná hvězda je symbolem pořadového čísla městské části v rámci hlavního města Prahy. Znak se stal ještě před svým schválením na městské úrovni podkladem pro veřejné výběrové řízení pro prapor, které bylo vyhlášeno v květnu 1995. V soutěži zvítězil jednoduchý návrh praporu (obr. 12) tvořeného třemi vodorovnými pruhy, modrým, červeným a modrým, jehož autorem je heraldik Jan Dvořák. Protože oficiální popis praporu neschvaloval podvýbor pro heraldiku, není vexilologický („List praporu je rozdělen do tří vodorovných pruhů stejné šíře, horního a spodního modré a prostředního červené barvy.“) Symbolika praporu se neuvádí až na to, že červená a modrá jsou základními barvami pole znaku. Symboly schválila rada Zastupitelstva městské části 31.1.1996 a heraldická komise při Archivu hlavního města Prahy 29.5.1996. Znak i prapor městské části Praha 6 poté schválilo i pražské zastupitelstvo 12.9.1996 a oficiálně byly uděleny rozhodnutím předsedy PSPČR č. 24 z 27.1. 1997.

(Rada ZHMP tisk 8601, Důvodová zpráva k návrhu znaku a praporu městské části Praha 6, Podmínky výběrového řízení MČ Praha 6 na znak MČ, Praha 2/97, Šestka č. 3/1997, VP 18.1.1995, *Kniha o Praze 6*)

PRAHA 10 (118 074 obyvatel) - *Malešice, Michle (20 %), Strašnice (98 %), Vinohrady (26 %), Vršovice, Záběhlice (63 %), Hrdlořezy (8 %), Hloubětín(1 %), Žižkov (1 %)*

Již delší dobu Praha 10 při různých příležitostech (včetně záhlaví obvodního časopisu) používala historický znak Vršovic určený privilegiem z 24.11.1902. Jen Vršovice byly z dnešních katastrálních území městské části v minulosti městem a obnovit či rozšířit platnost všeobecně známého historického symbolu i na další území bylo v tomto případě vhodným řešením. Podobně byl jako symbol městské části přijat obvodním zastupitelstvem 5.12.1996 usnesením č. 13/2/96 i "historický" vršovický prapor (fakticky jen symbolický prapor z velkého znaku Prahy). Znak a prapor Prahy 10 schválilo Zastupitelstvo hlavního města Prahy 25.4.1997 usnesením č. 28/17. Symboly neprojednával podvýbor pro heraldiku a udělil je přímo předseda PSPČR dne 12.5.1997 rozhodnutím č. 27. Udělený popis není vexilologicky správný, protože obsahuje stříbrnou barvu („List praporu je rozdělen do tří vodorovných pruhů stejné šíře, horního stříbrného, prostředního červené a spodního modré barvy.“). Správně by měl znít: „List tvoří tři vodorovné pruhy, bílý, červený a modrý. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Barvy praporu (obr. 13) byly odvozeny z barev jednotlivých polí bývalého vršovického znaku, z nichž ve stříbrném byl český znak (celý červený štít se stříbrným českým lvem), jímž se Vršovice hlásily k českému státu. V modrém poli byly nad zlatou vrší dvě stříbrné zkřížené sekyry, které připomínaly fiktivní historii Vršovic odvozovanou od rodu Vršovců a vладыcký rod Sckerků ze Sedčic, který je označován za pokračování předešlého rodu. V levé polovině znaku Prahy 10 (Vršovic) je polovina pražského znaku. Na praporu tedy nebyly zohledněny barvy figur (především zlatá).

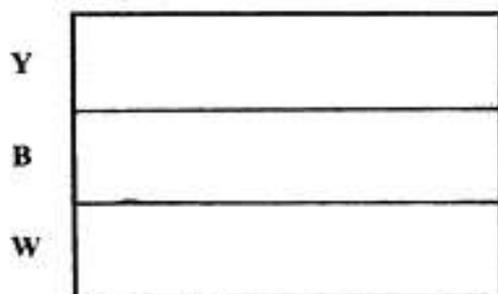
Obr. 13

(ZHMP 28/17 z r.1997, MFD 25.3.1997, VP 12.3.1997, Praha 1/1998, Hrdlička s. 60, *Kniha o Praze 10*)

PRAHA 12 (59 441 obyvatel) - *Cholupice, Kamýk, Komořany, Modřany, Točná*

Městská část Praha 12 vznikla přejmenováním městské části Praha-Modřany v roce 1994. Všeobecně vžitě bylo, že převzala historický znak Modřan z roku 1967 a používá prapor zavedený patrně až novelou pražského znaku z roku 1991. V roce 1999 se vedení Prahy 12

rozhodlo k původním modřanským symbolům přihlásit oficiálně a požádalo o jejich schválení.

Obr. 14

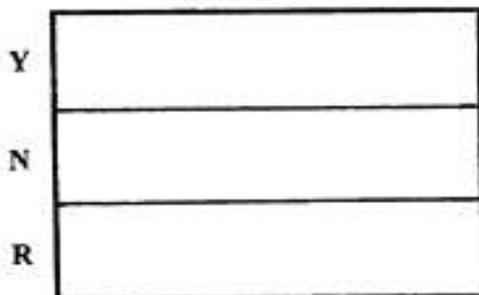
Pražské zastupitelstvo schválilo oba symboly usnesením č. 11/24 ze dne 30.9.1999. Popis praporu (obr. 14) je v něm uveden tento: „Je tvořen třemi vodorovnými pruhy: žlutým, modrým a bílým. Poměr stran listu je 2:3.“ O symbolice se pouze uvádí, že „prapor vychází z barev městského znaku Prahy-Modřan a byl zaveden v roce 1991 v souvislosti s přijímáním znaku hl. m. Prahy.“ Znak, který tvoří modrý štít se dvěma zkříženými zlatými klíči obrácenými zuby nahoru

a ven, přes které je položena stříbrná homole cukru v černém obalu, doznal nepatrné změny ve svém výtvarném pojetí, aby bylo možné pět zubů a „kuliček“ na klíči a pět „částí“ homole (ve skutečnosti závitů jejího obalu) vykládat jako pět bývalých obcí, dnešních katastrálních území. Ve znaku vyjadřuje stříbrná homole místní průmysl (především nejstarší průmyslový objekt z roku 1861 - cukrovar), zlaté klíče připomínají bývalého držitele Modřan, vyšehradskou kapitolu, a modrý štít napovídá jméno obce Modřany. Vzhledem k tomu, že z těchto figur vycházejí barvy praporu, je možné symboliku přenést i na něj, i když tak není výslovně stanoveno. Symboly udělil předseda PSPČR 26.11.1999 rozhodnutím č. 41.

(ZHMP 11/24, Kniha o Praze 12)

PRAHA 14 (30 564 obyvatel) - *Kyje, Hostavice, Černý Most, Hloubětín*

V minulosti nebyla obec Kyje, která dnes tvoří základ této městské části, městem, a proto neměla právo na vlastní znak. Přesto je ve 20. letech 20. století doloženo kruhové obecní razítko s vyobrazením kostela. Městská část Praha 14 (do roku 1994 Praha-Kyje) už v letech 1992 a 1993 uvažovala o zavedení vlastních symbolů. Tehdy se připravoval prapor, který tvořily tři vodorovné pruhy (barvy nejsou z černobílých vyobrazení patrné, střední byl zřejmě bílý) a v horním pruhu u žerdi měly být dva zkřížené, patrně bílé kyje, připomínající tehdejší jméno městské části. Teprve v roce 1996 se dospělo k výsledné podobě znaku městské části, z jehož barev byla odvozena i podoba praporu. Místní zastupitelstvo symboly schválilo

Obr. 15

usnesením č. 17/MZ/96 dne 30.1.1996 a Zastupitelstvo hlavního města Prahy usnesením č. 18/14 ze dne 6.6.1996. Kladem schváleného popisu praporu je, že obsahuje i jeho symboliku, záporom je zcela nesprávný popis, který vykazuje zásadní neznalosti vexilologické terminologie. Bohužel symboly Prahy 14 ještě neprojednával podvýbor pro heraldiku, a proto zní popis podle usnesení pražského zastupitelstva následovně:

„Navrhovaný prapor městské části Praha 14 zachovává tradici uznávanou normu poměru stran

2:1. Prapor obsahuje hlavní barvy obsažené ve znaku.

Prapor se skládá ze tří barevných pruhů stejné šíře.

Horní pruh - (barva žlutá) nahrazuje zlatou barvu střechy kyjského románského kostela na pravé straně znaku

Střední pruh - (barva černá) barvy znaku Řádu Křižovníků, který je na levé straně znaku Dolní pruh - (barva červená).“

Prapor městské části Prahy 14 (obr. 15) byl tedy jako jediný v ČR schválen v poměru 1:2 (a to ještě za předpokladu, že budeme tolerovat nespecifikované pořadí pojmů *šířka* a *délka*). Do jisté míry sporná je aplikace žluté barvy, i když správnější by byla volba bílé barvy, protože věž ve znaku je stříbrná (je tedy barvou figury). Předseda PSPČR udělil znak a prapor Praze 14 dne 27.1.1997 rozhodnutím č. 24. Správný vexilologický popis praporu by měl být tento: „List tvoří tři vodorovné pruhy, žlutý, černý a červený. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ (Inf. MÚ v Praze-Kyjich z 21.2.1994, ZHMP 18/14)

PRAHA 15 (27 767 obyvatel) - *Horní Měcholupy, Hostivař*

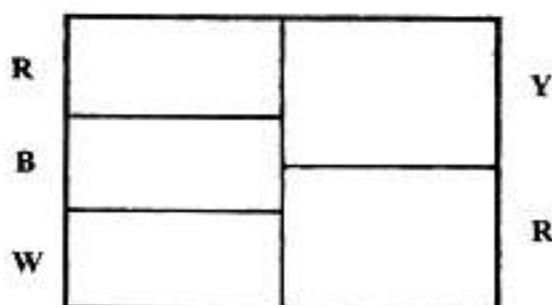
Městská část Praha 15 vznikla v roce 1994 sloučením městské části Praha-Horní Měcholupy a katastrálního území Hostivař vyčleněného z městské části Praha 10. Symboly původní městské části (viz *Vexilologie* č. 93) proto považovaly orgány nové městské části za neplatné a rozhodly se zavést nové, které by vyjadřovaly i území Hostivaře. To se projevilo doplněním dalšího pole znaku a vytvořením zcela nového praporu (obr. 16). Popis schválený pražským zastupitelstvem zní: „List praporu je na výšku rozdělen na dvě stejné části. Část bližší k žerdi je podélně rozdělena na tři stejné pruhy, horní červený, prostřední modrý a spodní bílý. Část dále od žerdi je rozdělena na dva stejné pruhy, horní žlutý a spodní červený.“ V důvodové zprávě se o symbolice nového praporu říká, že „barvy vycházejí ze znaku, polovina bližší žerdi odpovídá pravé polovině znaku, polovina dále od žerdi levé polovině znaku, přičemž nahoře jsou dle

zásad vždy tinktury znakových figur a dole tinktury poli.“ Pro úplnost dodejme, že v horním stříbrném poli pravé poloviny znaku je modrá hradební zeď (symbolizuje hostivařskou tvrz), nad kterou je červená rožmberská růže připomínající Viléma z Rožmberka, který byl ve funkci nejvyššího pražského purkrabího vlastníkem Hostivaře. Modrá barva zdi také připomíná hostivařskou přehradní nádrž, která je významným rekreačním místem Pražanů. Spodní pole znaku je stříbrno-červené kosmo děleno hřebenovitým řezem a připomíná znak jednoho z prvních držitelů Horních Počernic z rodu Olbramoviců. V pravé polovině znaku je polovina znaku hlavního města Prahy, a proto má vlající polovina praporu stejnou podobu jako prapor Prahy. Pražské zastupitelstvo nové symboly schválilo až v opakovaném jednání 11.1.1996 usnesením č. 13/28, protože z bližší neznámých důvodů se zdálo představitelům města za pochybné použití poloviny pražského znaku, ačkoliv to má v případě pražských znaků tradici. Symboly byly schváleny teprve po odborném vyjádření Archivu hlavního města Prahy. Definitivně znak i prapor udělil předseda PSPČR rozhodnutím č. 86 z 24. 1.1996. Autorem znaku a praporu je PhDr. Michal Fiala.

(VP 19.9.1995, ZHMP tisk Z-280, Hlasatel č. 3, 1995)

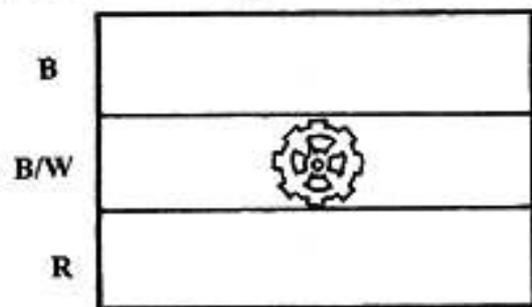
RADOTÍN (7044 obyvatel) - *Radotín*

Podobně jako bývalé Modřany, dnes Praha 12, také městská část Praha-Radotín se rozhodla dát si oficiálně potvrdit symboly bývalého města Radotína, které byly zavedeny 23.9.1971. V případě znaku nebyly žádné problémy, zato původní radotínský prapor, který je také od roku 1991 symbolicky v kletotu velkého pražského znaku, odporoval zásadám pro schvalování českých obecních praporů, protože byl graficky totožný se státní vlajkou

Obr. 16

Jugoslávie. Významným počinem bylo, že se vexilologům podařilo ještě před projednáváním radotínských symbolů v pražském zastupitelstvu zabránit zbytečným pozdějším administrativním opatřením a přimět radotínské zastupitelstvo, aby prapor doplnilo vhodným symbolem. Tím se stalo ozubené kolo převzaté ze znaku, avšak v jiné barvě, modré, umístěné do prostředního, bílého pruhu. Zastupitelstvo navrhlo následující popis: „List tvoří vodorovné pruhy horní - modrý, prostřední - bílý, spodní - červený. Uprostřed bílého pruhu modré ozubené kolo se čtyřmi rameny a osmi zuby. Poměr šířky k délce listu 2:3.“ Znak i prapor (obr. 17) schválilo pražské zastupitelstvo usnesením č. 17/20 dne 30.3.2000 a projednal je podvýbor pro heraldiku 31.5.2000, který současně upravil popis do definitivní podoby: „List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, bílý a červený. V bílém pruhu modré kolo se čtyřmi rameny, osmi zuby a čtyřhranným otvorem uprostřed. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.“ O symbolice radotínského znaku a tedy i barev, které byly přijaty už v roce 1971, jsme se zmínili již ve *Vexilologii* č. 93, s. 1812. Oficiálně Radotínu symboly udělil předseda PSPČR svým rozhodnutím č. 62 ze dne 14.6.2000. Zatím jde o jediný případ, kdy oficiální prapor bývalého města (dnes městské části) v detailech nekoresponduje se symbolickým praporem ve znaku hlavního města Prahy. Chápejme však prapory v tomto znaku především jako symbolické barvy historických měst a tak jako připomínku jejich minulosti. Pak musíme postup Radotína a orgánů schvalujících či doporučujících nové symboly na městské úrovni za velmi rozumný a je jen škoda, že k němu nedošlo již dříve (např. Dubeč, Vinoř).

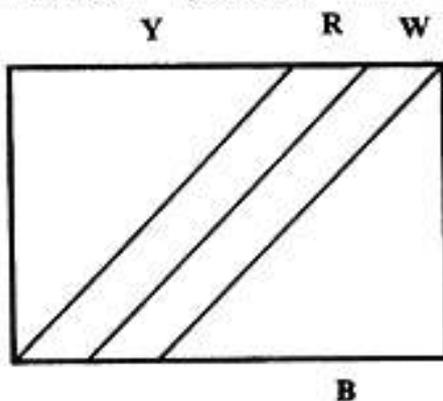

Obr. 17

(VP 16.3.2000, Metro 14.11.2000, ZHMP 17/20)

SATALICE (1335 obyvatel) - Satalice

Symboly městské části Praha-Satalice byly zavedeny v roce 1997. Původně byl pro Satalice navržen prapor tvořený čtyřmi svislými pruhy v barvách žluté, červené, bílé a modré, které byly odvozeny z barev navrženého znaku. Nakonec však byl zaveden prapor jiný, který barevně také koresponduje se znakem. Autorem znaku je Pavel Tybitancl, zda je také návrhatelem výsledného řešení praporu, není známo. Symboly schválilo pražské zastupitelstvo 30.5.1997 usnesením č. 29/29, kde je prapor popsán vexilologicky nepřesně takto: „List praporu je rozdělen šikmým pruhem na dvě stejné části tvaru rovnoramenného trojúhelníka, část u žerdě je žlutá, protější část modrá; pruh je opět šikmo rozdělen na dvě stejné části červenou a bílou“. Žlutá a červená barva vycházejí z barev znaku (praporu) hlavního města Prahy, modrá a bílá jsou odvozeny ze znaku Černínů z Chudenic, kteří v minulosti Satalice vlastnili. Protože jsou v satalickém znaku také tři zlaté zkřížené klasy ječmene, můžeme chápat, že i jejich barva je v praporu zastoupena. Klasy jsou atributem sv. Apolináře. (Kapitule sv. Apolináře v minulosti patřily v Satalicích významné pozemky.) Symboly Satalic udělil oficiálně předseda PSPČR rozhodnutím č. 42 ze dne 27.10.1997.

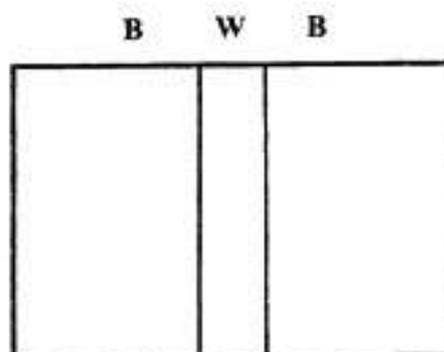
Obr. 18

Symboly Satalic udělil oficiálně předseda PSPČR rozhodnutím č. 42 ze dne 27.10.1997.

Protože symboly neprojednával podvýbor pro heraldiku, uvádíme správnější vexilologický popis satalického praporu (**obr.18**): „List rozdělený dvěma šikmými pruhy, červeným, vycházejícím z první šestiny dolního okraje do páté šestiny horního okraje listu, a bílým, vycházejícím ze druhé šestiny dolního okraje do šesté šestiny horního kraje listu, na dvě trojúhelníková pole, žerďové žluté a vlající modré. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ (Inf. dr. V. Liščák, ZHMP 29/29)

ŠEBEROV (1204 obyvatel) - Šeberov

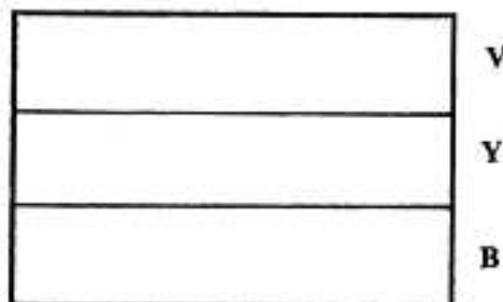
Z jednoduchého šeberovského znaku (horní a střední část stříbrné berly v modrém poli) byl odvozen i jednoduchý šeberovský prapor, jeden z mála v Praze, který má pruhy uspořádané svisle. Pražské zastupitelstvo oba symboly schválilo 25.11.1999 usnesením č. 13/39, v jehož příloze je prapor (**obr. 19**) popsán takto: „List praporu v poměru 2:3, dělený na tři svislé pruhy od žerďě v poměru 3:1:3 v barvách modrý - bílý - modrý.“ Podvýbor pro heraldiku na svém zasedání 5.1.2000 popis upravil následovně: „List tvoří tři svislé pruhy, modrý, bílý a modrý, v poměru 3:1:3. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Informace o symbolice šeberovského znaku a jeho barev (a tedy i praporu) není zatím k dispozici. Symboly oficiálně udělil předseda PSPČR usnesením č. 47 ze 14.1.2000, (ZHMP č. 13/39 ze dne 25.11.1999)

Obr. 19

VINOŘ (1850 obyvatel) - Vinoř

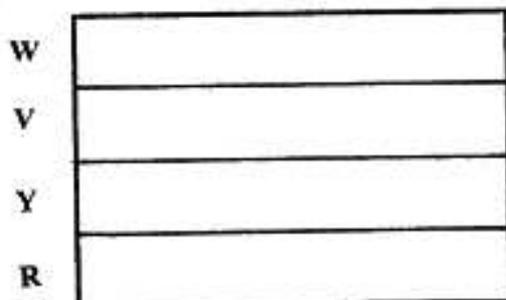
Symboly městské části Praha-Vinoř vznikaly v průběhu roku 1997 a patří, bohužel, mezi ty, které ještě podvýbor pro heraldiku neprojednával. Proto došlo k tomu, že vinořský prapor je uspořádáním barev totožný se státní vlajkou afrického Gabunu, porušuje tedy jedno ze základních kritérií pro schvalování komunálních praporů v České republice. Zastupitelstvo hlavního města Prahy znak a prapor Vnoře schválilo usnesením č. 36/9 z 27.2.1998 a udělil je předseda PSPČR usnesením č. 50 z 19.5.1998. Oficiální popis praporu (**obr. 20**) daný usnesením pražského zastupitelstva zní: „List praporu - 2:3 je podélně rozdělen na tři stejné pruhy - zelený, žlutý a modrý.“ Správnější vexilologický popis by zněl: „List tvoří tři vodorovné pruhy, zelený, žlutý a modrý. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Prapor je pouhým vyjádřením barev vinořského znaku („Na modrém štítě jsou dva zkřížené zlaté klíče, gotického tvaru, obrácené zuby ven a nahoru. Přes ně je položen zelený hrozen vinné révy.“), ve kterém klíče v modrém poli připomínají vyšehradskou kapitolu, která byla už v roce 1088 nejstarším doloženým vlastníkem obce, a zelený vinný hrozen je mluvícím znamením. Škoda, že se autoři praporu nechali zřejmě ovlivnit převažujícími prostými vodorovnými pruhy na pražských praporech a nedoplňili například vinný hrozen do středu žlutého pruhu. (Metro 23.2.1998, VP 18.2.1998, ZHMP 36/9 z r.1998)

Obr. 20

ZLIČÍN (3053 obyvatel) - Zličín, Sobín

Zličínský znak, z jehož barev byl odvozen i prapor, obsahuje polovinu znaku hlavního města (z něho převzaty pražské barvy žlutá a červená) a ve druhé, zelené polovině, je stříbrná kvádřovaná studna s rumpálem a okovem (na praporu tedy barvy bílá a zelená). Studna

Obr. 21

připomíná, že už v roce 1905 byl ve Zličíně významný zdroj pitné vody, která byla rozváděna nejen do okolních obcí, ale také do břevnovského kláštera a na Pražský hrad. Symboly neprojednával podvýbor pro heraldiku. Správný vexilologický popis praporu (obr. 21) by měl znít: „List tvoří čtyři vodorovné pruhy, bílý, zelený, žlutý a červený. Poměr šířky k délce listu je 2:3.“ Symboly Zličína schválilo pražské zastupitelstvo 9.10.1997 usnesením č. 31/70 a udělil je předseda

PSPČR rozhodnutím č. 42 z 27.10.1997. Jejich autorem je P. Tybitancl.

(Večerník Praha 17.9.1997, ZHMP 31/70, Metro 18.9.1997)

Na závěr tohoto přehledu doplňujeme některé informace k první části článku, která byla uveřejněna ve Vexilologii č. 93:

HORNÍ POČERNICE

V mapce na straně 1804 opravte v legendě u č. 16 jméno městské části na správné znění Horní Počernice (chybně uvedeno Dolní).

KOLOVRATY

Městská část Praha-Kolovraty získala definitivně své symboly rozhodnutím předsedy PSPČR č. 86 z 24.1.1996.

UHŘÍNĚVES

Městská část Praha-Uhřetěves použila v roce 1994 při oslavách 90. výročí svého povýšení na město výzdobu z praporů odpovídajících uhřetěveskému symbolu v klenotu znaku hlavního města Prahy z roku 1991. Přihlásila se tak k oktrojovanému praporu.

ZBRASLAV

V místním tisku se už v roce 1991 objevil názor, že by městská část měla mít vlastní vlajku. Objevily se čtyři návrhy. Šlo o prapory bílo-červený nebo bílo-modro-zelený, respektive jejich varianty se zbraslavským znakem uprostřed. V té době zřejmě místní zastupitelstvo ještě nebylo informováno, že si hlavní město schválilo novelu městského znaku, kterým se pro Zbraslav alespoň symbolický prapor vytvořil. Od té doby o dalších případných jednáních v této věci nejsou k dispozici už žádné další informace.

(Zbraslavské noviny, březen 1991)

Prameny a literatura:

Usnesení rady Zastupitelstva hl. m. Prahy a Zastupitelstva hl. m. Prahy (ZHMP) z let 1996 - 2000 k žádostem jednotlivých městských částí o znak a prapor

Rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny 2. volebního období č. 24, 27, 42
Rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny 3. volebního období č. 10, 21, 41, 47, 60, 79
Podkladové materiály pro zasedání podvýboru pro heraldiku PSPČR

DUFKOVÁ, M.: Městská vlajka pro Zbraslav - znamení cti, tradice a práva. Zbraslavské noviny, březen 1991
FOJTÍK, P. - PROŠEK, F.: Pražský dopravní zeměpis, svazek 1, Praha 1999
HRDLIČKA, J.: Pražská heraldika, Praha 1994.
JARUŠEK, J.: Vlajka a znak městské části Praha-Běchovice, VexiInfo č. 47, únor 2000, s.3
Kniha o Praze 1, Praha 1998, s. 1
Kniha o Praze 5, Praha 1996, s. 13, 16
Kniha o Praze 6, Praha 1999, s. 1, 25-26
Kniha o Praze 10, Praha 1997, s. 1
Kniha o Praze 12, Praha 1997, s. 1
Kniha o Praze 15, Praha 1998, s. 1, 56, 58
LIŠKA, K. - MUCHA, L.: Klíč k našim městům, Praha 1979
ŠMÍD, J. a kol.: Praha 14 v zrcadle času, Praha 1998

Hlasatel, zpravodaj občanů Prahy 15, roč. 1, č. 3, září 1995
Klíč, zpravodaj Prahy 11
Listy Prahy 1. Měsíčník občanů Prahy 1, roč. 7, č. 3, březen 1998
Metro 18.9.1997, 28.1., 23.2.1998, 26.2.1999
Mladá fronta Dnes 23.10.1997, 2.3.1999
Praha (Pražské radniční aktuality, rozhovory, zpravodajství), ročníky 1997, 1998, 1999
Šestka, zpravodaj občanů Prahy 6
Večerník Praha 12.4., 20.6. a 19.9.1995, 17.9.1997, 6.2., 18.2. a 24.4.1998, 11.5., 5.10. a 18.10.2000

Použité zkratky:

MFD - Mladá fronta Dnes, VP - Večerník Praha, ZHMP - Zastupitelstvo hlavního města Prahy,

Continuing with his survey of the municipal flags used by the units of the City of Prague the author brings information about 21 new flags put in use between October 1994 and November 2000. These flags are simple bicolours and tricolours except for Běchovice, Klánovice, Křeslice, Nebužice, and Radotín. The horseshoe and the trumpet in the flag of Běchovice remind a post station which has been here. Red stands for soil, blue for waters. The white rafter in the flag of Klánovice represents a house and a tree. Its green field expresses forests and verdancy. The trefoil in the flag of Křeslice comes from the arms of the former owners of this municipality. Yellow and blue in the flag of Kunratice are colours of the sun, air and water areas. Yellow and red in the flag of Satalice are Prague colours whereas blue and white are derived from the arms of the Černins from Chudenice who owned this municipality many years ago. The previous part of this survey was published in Vexilologie No. 93. Its general data were presented in English in the framework of the newest issue of Vexilokontakt "Flags over Czech towns". At the present time, already 35 of total 57 municipal units display their own symbols. Despite earlier discussion with the Prague municipal authorities if those flags should be consulted with the Parliamentary body responsible for approval of the municipal flags in our country, actually introduced designs are already commented by the Sub-committee for heraldry and vexillology in advance as a rule. So, the general supervising role of this body upon local arms and flags in the Czech Republic was confirmed in this field, too. We are proud, that six members of the Vexillological Club (A. Brožek, P. Exner, P. Fojtík, J. Louda, P. Palát and Z. Svoboda) take part in its activities.

RÚZNÉ

VÝRAZ VEXILOLOGIE V NÁZVU PARLAMENTNÍHO PODVÝBORU

Po volbách do Poslanecké sněmovny v r. 1998 zřídil výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu (VVVKMT) svým usnesením č. 5 z 1. schůze 23. 7. 1998 podvýbor pro heraldiku. Využil tak zákona č. 90/1995 Sb. z 19.4.1995 o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, který umožňuje výborům zřizovat podle § 44 podvýbory pro řešení určité otázky nebo souboru otázek. Usnesením č. 7 ze 2. schůze dne 16.9.1998 zvolil VVVKMT předsedou podvýboru pro heraldiku poslance Vladimíra Cisára a členy Jiřího Brtnického, Josefa Ježka, Jana Kasala, Zdeňka Klanicu a Aleše Rozehnalu. Ti se však schůzi podvýboru prakticky nezúčastňují stejně jako Petr Nečas, který byl zvolen za člena podvýboru na 3. schůzi VVVKMT 24.9.1998 usnesením č. 22. Protože podvýbor pro heraldiku posuzuje a doporučuje ke schválení nejen znaky obcí, ale i jejich prapory, došlo ke změně jeho názvu na podvýbor pro heraldiku a vexilologii usnesením č. 196 z 39. schůze VVVKMT z 8. listopadu 2000. Vzhledem k tomu, že mezi poslanci nejsou odborníci na pomocné vědy historické, pracuje při tomto podvýboru skupina expertů složená z heraldiků, vexilologů a medailéra. Jejimi členy je i několik vexilologů našeho klubu (PhDr. Z. Svoboda, ing. A. Brožek, mgr. P. Fojtík, J. Louda, prof. P. Palát), jejichž počet doplnil od r. 2001 ing. P. Exner. pex

CZECH NON-RESIDENTS MAY ENTER OUR CLUB

We are happy to have a possibility to welcome all our friends abroad who would like become members of the Vexillological Club! After all, legal circumstances have changed in our country that Vexilologický klub may admit the application for membership from abroad, as well. If you are interested in, please contact us in written form or by e-mail (martykan@skodaexport.cz). The member fee is DEM 20,- (for Europe) or USD 12,- (for overseas) per year and covers our quarterly VEXILOLOGIE and 50 % discount for a yearbook VEXILOKONTAKT published in English. The hitherto subscribers of VEXILOLOGIE for 2001 are considered for new members since 1.1.2001 automatically. They will enjoy all above mentioned benefits. The Board

Autoři hlavních článků (Main contributors):

Mgr. Pavel Fojtík, Prusíkova 2435, 155 00 Praha 5

VEXILOLOGIE (ISSN 1211-2615) - zpravodaj Vexilologického klubu, 130 00 Praha 3, Pod lipami 58. Výkonný redaktor ing. Aleš Brožek. Toto číslo připravila redakční rada ve složení ing. A. Brožek, mgr. J. Eichler, ing. P. Exner, mgr. P. Fojtík, J. Hubka, ing. J. Martykán, doc. dr. L. Mucha, CSc., dr. Z. Svoboda a ing. J. Tenora. Výtvarně spolupracoval mgr. Pavel Fojtík. Anglické překlady Darina Martykánová.

Březen 2001

č. 119

VEXILOLOGIE (ISSN 1211-2615) – the journal of the Vexillological Club, CZ-130 00 Prague 3, Pod lipami 58, The Czech Republic. Editor in charge Aleš Brožek.

March 2001

No. 119

OBSAH:

PRAPORY MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY (2. část)	2223
RÚZNĚ	2238
Výraz vexilologie v názvu parlamentního podvýboru	2238
Czech non-residents may enter our club	2238

CONTENTS:

FLAGS USED BY THE UNITS OF THE CITY OF PRAGUE (2nd part)	2223
VARIA	2238
The term of vexillology in the name of the parliamentary subcommittee	2238
Czech non-residents may enter our club	2238